

Η πλατεία ήταν γεμάτη (;)

του Νίκου Πλέσσα-Αυγητίδη,
τυπογράφου, υποψήφιου δημοτ. συμβούλου της “ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ”

*Η πλατεία ήταν γεμάτη
απ’ το νόημα που ‘χει κάτι απ’ τις φωτιές
Δ.Σαββόπουλος-Στην συγκέντρωση της ΕΦΕΕ*

Έτυχε χθες Πέμπτη και παρακολούθησα από το εκλογικό περίπτερο της “ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ” μεγάλο κομμάτι της ομιλίας του Λ. Κυρίζογλου στην πλατεία της Μενεμένης. Ας είμαστε ειλικρινείς. Η πλατεία ήταν όντως (μισο)γεμάτη. Έλειπε σίγουρα το “νόημα που ‘χει κάτι απ’ τις φωτιές”. Για την ακρίβεια έλειπε οτιδήποτε θυμίζει νόημα.

Κούφια προεκλογικά υποσχέσεις, μεγάλα λόγια χωρίς αντίκρισμα, έργα, έργα κι’ άλλα έργα. Κουβέντα για μνημόνια, για την φτώχεια και την εξαθλίωση, για τους συνανθρώπους μας που ζουν χωρίς ρεύμα. Μεγάλα ευχαριστώ στην εκκλησία που συνδράμει να μην πεθάνουν από την πείνα οι “απόβλητοι” του Δήμου, κουβέντα για την ανεργία που αγγίζει εφιαλτικά ποσοστά, ειδικά στην νεολαία. Φυσικά και δεν αρμόζει σε έναν Δήμαρχο με τέτοιο έργο να ασχοληθεί με τέτοια μικροπράγματα. Η προεκλογική περίοδος είναι ιδανική για να μπουν τα προβλήματα κάτω απ’ το χαλί και βλέπουμε μετά.

Σταθμό του ΜΕΤΡΟ στην Μενεμένη υπόσχονταν κι ας έχουν παγώσει τα έργα του ΜΕΤΡΟ σε όλη την πόλη εδώ και χρόνια. Κι’ας πηδάει ο κόσμος από τα λεωφορεία γιατί δεν έχει να πληρώσει εισιτήριο. Οι έχοντες, που δεν θα πεθάνουν απ’ την πείνα θα ζήσουν να το δουν κι αυτό.

Έλειπε και κάτι άλλο χθες απ’ την πλατεία (τους). Μέσα στο κοινό που παρακολουθούσε τον κ. Δήμαρχο να περιγράφει μια κατάσταση που απέχει έτη φωτός από την σκληρή πραγματικότητα που ζουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία στην Δυτική Θεσσαλονίκη, δεν υπήρχε σχεδόν κανένας νέος άνθρωπος. Γιατί;

Γιατί η γενιά μας, αυτή που την έχουν πετάξει στην ανεργία και την αβεβαιότητα δεν χωράει κ. Δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στα άδεια πουκάμισα των προεκλογικών σας υποσχέσεων. Δεν μασάει από ρουσφέτια που υπόγεια τάζετε στον κόσμο. Γιατί το δικαίωμα στην δουλειά και στην ζωή είναι αδιαπραγμάτευτο και δεν σκοπεύουμε να το παζαρέψουμε μαζί σας για μια ψήφο. Θα το διεκδικήσουμε με κάθε τρόπο, με τους αγώνες μας στον δρόμο. Συνένοχοι στον “φόνο” σας δεν θα γίνουμε, να είστε σίγουροι γι’αυτό. Πάμε παρακάτω.

Ποιοί είμαστε λοιπόν οι νέοι υποψήφιοι Δημοτικοί Σύμβουλοι της ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ; Γιατί σε μια εποχή που τα κυρίαρχα ΜΜΕ προβάλλουν την νεολαία ως γενιά του φραπέ και της μετανάστευσης στους “εργασιακούς

παραδείσους” του εξωτερικού επιλέγουμε να δώσουμε ενεργά την στήριξή μας στο ψηφοδέλτιο της ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ και τον Ηλία Σμήλιο. Μήπως οι εκλογές αλλάζουν τα πράγματα; Και σε τελική ανάλυση τι έχουμε να κερδίσουμε απ’ αυτό;

Είμαστε λοιπόν νέοι εργαζόμενοι, φοιτητές και άνεργοι. Τι κι’αν έχουμε τελειώσει οι περισσότεροι πανεπιστήμια και σχολές, δουλεύουμε ελαστικά σε δουλειές του ποδαριού για να “βγάλουμε το μήνα”. Και είμαστε περήφανοι για αυτό. Γιατί δίνουμε την μάχη στους χώρους εργασίας μας, στις πρωτοβουλίες ανέργων για μας και για τους γύρω μας. Για εργασιακούς όρους που καλύπτουν τις ανάγκες και τα όνειρά μας. Για να μην πεταχτεί η γενιά μας στα σκουπίδια της ιστορίας αλλά να γίνει κινητήρια δύναμη Ανατροπής.

Και γιατί δεν φεύγουμε; (έχω ακούσει ότι στο εξωτερικό με το που φεύγεις μετανάστης από την Ελλάδα σε προσλαμβάνουν με μισθό “λευκή επιταγή” και προσωπικό jet)

Επειδή προφανώς δεν ισχύει τίποτα απ’ όλα αυτά. Αλλά και για έναν πολύ σημαντικότερο λόγο.

Γιατί εδώ γεννηθήκαμε, σ’ αυτές τις πλατείες μεγαλώσαμε, από το ψιλικατζίδικο της γειτονιάς που τώρα έχει κλείσει πήραμε τα πρώτα μας τσιγάρα, εδώ σπουδάσαμε και αυτήν την κοινωνία θ’ αλλάξουμε. Δεν ανεχόμαστε πια την ανεργία, την κατάθλιψη, τις αυτοκτονίες και τις πόλεις φυλακές που μας έχουν επιβάλλει αυτοί και οι πολιτικές που υπηρετούν.

Επιλέγουμε οι πλατείες μας να είναι γεμάτες με παιδιά ντόπιων και μεταναστών και όχι ορμητήρια της νεοναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής.

Θέλουμε τα πάρκα μας το βράδια να είναι γεμάτα κόσμο που συζητάει, οραματίζεται σχεδιάζει και κατοχυρώνει τον δημόσιο χώρο ως αυτό που είναι. Δημόσιος. Το ίδιο και με τα στρατόπεδα. Στην πόλη που το ποσοστό πράσινου ανά κάτοικο είναι τόσο μικρό, κάνενας δημόσιος χώρος να μην ξεπουληθεί στο κεφάλαιο. Δεν χρειαζόμαστε mall κύριοι Δήμαρχοι, ελεύθερους χώρους χρειαζόμαστε, ελεύθερους για να χωράνε τα όνειρά μας.

Δίνουμε την μάχη, να μην “συγχωνευτούν” (=κλείσουν) τα σχολεία στον Δήμο μας – να μην κλείσει το ΙΚΑ. Να έχουν όλοι οι κάτοικοι πρόσβαση σε γιατρό και όλα τα παιδιά στο σχολείο. Παιδεία και υγεία είναι δημόσια αγαθά και δεν σηκώνουμε κουβέντα.

ΔΕΝ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ, να ζουν συμπολίτες μας χωρίς ρεύμα στον 21ο αιώνα. Για αυτό όπου μπορούμε επανασυνδέουμε κομμένα ρεύματα, με κίνδυνο και παράνομα. Γιατί για μας όταν η αδικία γίνεται νόμος, η αντίσταση γίνεται αυτόματα καθήκον.

Και πάνω απ’ όλα, δεν συμβιβάζομαστε με τα 200€ το μήνα, την υποαπασχόληση, τα vouchers, την μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, το να ζούμε μέχρι τα 30 μας στο σπίτι των γονιών μας. Δεν σκύβουμε το κεφάλι και δεν τα μαζεύουμε για μια “καλύτερη ζωή” στο εξωτερικό.

Βάλτε το καλά στο μυαλό σας:

ΔΕΝ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΗΝ ΖΩΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΛΕΒΕΤΕ

Σε αντίθεση λοιπόν με την χτεσινή πλατεία που δεν ήταν και τόσο γεμάτη τελικά, οι πλατείες της εποχής μας που έρχεται, θα είναι γεμάτες με κόσμο, νοήμα, με αγωνία, με την οργή για τις συνθήκες που μας καταδικάσατε να ζούμε, με την αποφαστικότητα για την ζωή που μας αξίζει. Με την σιγουριά που μας δίνει το δίκιο του αγώνα.

Για όλα τα παραπάνω και για όλους τους λόγους του κόσμου κατεβαίνουμε υποψήφιοι στις εκλογές με την ΑΝΥΠΑΚΟΗ. Μην μας μπερδεύετε λοιπόν με τους εκατοντάδες δημοτικούς συμβούλους που ζητιανεύουν την ψήφο σας. Εμείς παλεύουμε για την γενιά μας.

Στις 18 Μάη, κόψτους το γέλιο. Μην επιτρέψεις στον Σαμαρά να πανυγηρίσει. Μην ξεπουλήσεις την ψήφο σου.

Ας είναι η κάλπη της 18ης Μάη εφατήριο αγώνων, με **κατακόκκινη ψήφο στην “ΑΝΥΠΑΚΟΗ στις γειτονιές των Αμπελοκήπων & της Μενεμένης”**